

Andragende anholdt om, at der maa blive forelagt Rigsdagen et Lovforslag om, at det Offentlige dækker de i Høiesteretsdommen omhandlede Tab i Odense Overformynderi, forsaavidt de ikke kunne dækkes af, hvad der er udlagt Overformynderiet i Rasmus Nielsens Bo.

Til Støtte for denne Begjæring har han navnlig anført, at han, der ved sin Beskikkelse til „anden Overformynder“ var aldeles ubekendt med Regnskabsvæsen, baade af Autoriteterne og af første Overformynder modtog den Forsikring, at hele Kasse- og Regnskabsvæsenet vilde være ham uvedkommende. I Henhold til denne Oplysning, der stemmede med, hvad der var ham bekendt om den ved Overformynderiet herskende Praxis, antog han, at hans Hverv alene vilde være at deeltage i Vedømmelsen af og Tilsynet med Panterne, i Afgivelsen af Erklæringer o. desl., men at Stillingen ikke kunde medføre Ansvar for ham med Hensyn til Midler, som ikke bleve ham overleverede. Denne Anskuelse blev i Aarenes Løb bestyrket derved, at de controlerende Øvrigheder i Kasse- og Regnskabsfager ubelukkende forhandlede med Rasmus Nielsen. Denne blev derhos af sine Medborgere anset for en særdeles ordentlig og redelig Mand, og der kunde saaledes ikke for Andrageren være Anledning til at nære nogen Mistillid til ham, der i 15 Aar havde fungeret som første Overformynder. Under disse Omstændigheder har han, der allerede har maattet udrede et Beløb af 881 Rd. 5 Mk. 3 Sk., til hvis Betaling han af vedkommende Umhyndige særskilt var søgt, antaget, at Staten mulig vilde forsaane ham for at bære det fulde ham efter Dommen paahvilende Ansvar, saameget mere som hans Formue langtfra vil være istand til at dække den manglende Sum.

Andragendet er paa det Barmeste anbefalet af Odense Communalbestyrelse og af Amtmanden over Odense Amt.

Ligesom den hidtilværende langvarige Praxis ved Overformynderibestyrelsen i Odense, den almindelige Agtelse, Rasmus Nielsen har nydt, og Andragerens Ubekendtskab med Regnskabsvæsen, indeholde en ikke ringe Undskyldning for, at han har undladt at føre det ham paahvilende Tilsyn, saaledes taler navnlig ogsaa den Omstændighed, at Kasseanglen — uden at det lader sig paavise, i hvor stort et Omfang — allerede tilbeels maa antages at have været tilstede, da han overtog Overformynderbestillingen, samt at den lange Fortsættelse af Defraudationen kun er bleven muliggjort ved en mindre hensigtsmæssig Ordning af det overordnede Tilsyn, for en mildere Vedømmelse af hans Forhold. Naar der endnu tages Hensyn til, at det saavel paa Grund af det nu indførte strengere Tilsyn med Overformynderierne, som udøves ved jævnlige Eftersyn paa Stedet af Embedsmænd under Revisionsdepartementet, som paa Grund af den forestaaende Omordning af Overformynderivæsenet ikke kan bestrykkes, at lignende Tilfælde vilde indtræffe i Fremtiden, finder Ministeriet, at Billighed kunde tale for at komme Schmidt til Hjælp med Hensyn til Udredelsen af den idømte Erstatning, medens han dog paa den anden Side for en Deel maa bære Følgerne af sin Mangel paa tilbørligt Tilsyn.

Da derhos Finantsministeriet, med hvilket man i denne Anledning har brevvexlet, efter de oplyste Omstændigheder ikke har troet at burde modsætte sig, at der søges bevilget et Beløb af 7,000 Rd. til Dækning af den Schmidt ved Høiesteretsdommen paalagte Erstatning, under Vetingelse af, at han selv udreder den øvrige Del af bemeldte Erstatning, forsaavidt den ei bliver dækket af Rasmus Nielsens Bo, er nærværende Udkast fremkommet, ved hvilket et Tilskud af Statskassen af den angivne Størrelse til Dækning af Deficitet søges bevilget under de nævnte Vetingelser.